

[Hauch.]

ikke har ført til en enig Indstilling. Jeg finder Anledning til over for det høje Landsting ganske kort at gøre Rede for den Stilling, som man fra Landboforeningernes og Andelsforeningernes Side har indtaget.

Man har for det første indtrængende henstillet til Regeringen, at man udsatte Vedtagelsen af Kornloven, indtil man havde mere Klarhed, end man nu kan have, over de økonomiske Vilkaar, Landbruget vil faa at arbejde under i det nye Høstaar. Høstens Størrelse og Værdi og Priserne for den forædlede dyriske Produktion er afgørende for Landbrugets Økonomi, og det kan formentlig ikke fra nogen Side anses for urimeligt, at man fra Landbrugets Side under de nuværende usikre Pris- og Afsætningsforhold ønskede al den Klarhed over Forholdene, som det var muligt at faa. Det var altsaa vort principielle Synspunkt, at det vilde være rimeligt og ogsaa forstandigt at afvente et Tidspunkt, hvor en større Klarhed end den, der hersker for Tiden, kunde paaregnes at være til Stede.

Regeringen ønskede imidlertid, at Kornloven blev gennemført inden Pinse, og man bad os om at tage Stilling til det af Landbrugsministeren over for os skitserede Forslag, som gik ud paa, at der gennemførtes et Kornlovsforslag med samme Priser og samme Mængder minus $\frac{1}{3}$ som i den Lov, der gælder for indeværende Høstaar.

Under de fortsatte Forhandlinger gik Landbrugsministeren gradvis ned med Udskrivningsmængden, gik ned til $\frac{4}{5}$ af Udskrivningsmængden i sidste Aars Kornlov. Det var i nogen Grad en Imødekommenhed over for de Synspunkter, vi havde gjort gældende, idet vi stærkt fremhævede, at det for Landbrugets Produktion vilde være af afgørende Betydning, at man fik Kvantummet saa langt ned som overhovedet muligt. Denne Nedsættelse betyder naturligvis en Lettelse, men med de forøgede Driftsudgifter i Landbruget og den almindelige Prisstigning paa alle de Varer, Landbruget skal købe, er det, der her er Tale om — og det gaar jeg ud fra erkendes af alle, der har noget Begreb om Landbrugets Økonomi — kun for en Draabe i Havet at regne.

Landboforeningernes og Andelsforeningernes Repræsentanter erklærede sig for indforstaaet med — og det ønsker jeg at fremhæve —, at der blev Opfodringsforbud og Afleveringspligt for Hvede og Rug, og at Befolkningens Forsyning med Brødkorn og Melvarer sikredes. Jeg ønsker ogsaa at fremhæve, at man fra disse to Organisationers Side fandt det rimeligt og rigtigt, at de min-

dre Jordbrugere, som hidtil har faaet tilstillet 1 Mill. Tdr. Korn til en forholdsvis lav Pris, ogsaa i det kommende Høstaar fik tilstillet en tilsvarende Kornmængde til den samme Pris, til Opretholdelse af deres dyriske Produktion.

Jeg ønsker at fremhæve dette, fordi jeg har en Følelse af, at man somme Tider i Kampens Hede henviser til, at der fra Landbrugsorganisationernes Side er vist en demagogisk Optræden i Forbindelse med dette Kornlovsforslag, og dette har jeg gerne villet tilbagevise som fuldkommen urimeligt.

Hvad angaar Priserne paa Afleveringskornet, fandt Landboforeningerne og Andelsforeningerne det ikke rimeligt at opretholde den hidtidige Pris. Den Pris, man maatte anse for rimelig og rigtig, og som man derfor under Forhandlingerne stillede i Udsigt at ville gaa med til, var den Pris, Landmændene kunde udnytte Kornet til ved Fremstilling af forædlede Landbrugsprodukter, af Smør, Flæsk og Æg. Denne Pris vil formentlig ligge en halv Snes Kroner eller mere over den Pris, Kornloven nu fastsætter.

Vil man heroverfor anføre, hvad jeg har hørt adskillige Gange, at det slet ikke vil være muligt at skaffe de Statsmidler, der skulde til, dersom man vilde fastholde de nuværende Priser inden for Omsætningen og Erhvervslevet i det hele taget, hvad alle i og for sig maatte ønske, saa mener jeg at turde sige, at vi i Virkeligheden her er ved denne Sags Kærne, dette er Kærnepunktet i hele Problemet.

Tror man da virkelig, det er lettere og rimeligere for det lille Udsnit af Landbruget, som rammes økonomisk af denne Lov, at bære disse Udgifter, end det vilde være for hele Samfundet? Forrentningsmulighederne i Landbruget er stærkt svingende, og Loven rammer i sine Virkninger navnlig de Landmænd, som opretholder deres dyriske Produktion ved Indkøb af Frihandelskorn — et Indkøb, der svarer til det Kvantum Korn, som de maa aflevere — til en Pris, som ligger 10—15 Kr. eller endnu mere over den Pris, de faar for deres eget Afleveringskorn. Dette er jo Sandheden, og den skal i hvert Fald ikke tilsløres her.

Det er i denne Forbindelse ganske interessant at se, hvad Landmændene faar for Korn fra Tærskværket i de Lande, som det er naturligt for os at sammenligne os med. Jeg holder mig her til Hvedepriserne, for det er i Virkeligheden dem, der er Grundlaget for Kornpriserne, omregnet i danske Kroner. Landmænd i De forenede Stater modtager i deres Bedrift 43 Kr. 45 Øre for Hvede, de hollandske Landmænd 36 Kr. 70 Øre, de